

komme derved, at man afrunder ned ad fra $6\frac{1}{4}$ til 5 Øre, fra $4\frac{1}{5}$ til 4 Øre, fra $8\frac{2}{5}$ til 6 eller 7 Øre, kort sagt, alle disse Nedsættelser af denne Art hele Toldloven igennem. I Modsætning til, hvad det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) sagde forleden Dag, mener jeg, at alle disse smaa Nedsættelser ikke ville komme Forbrugerne til gode, men at de ville blive hos Mellemlandlerne, og jeg tror ikke, der er nogen Opfordring for os til at gøre disse Foræringer til Mellemlandlerne. Jeg tror, det er rigtigt, at vi gaa den anden Vej og beholde disse Satsler saa nogenlunde som de ere. Der kunde maaske ogsaa være enkelte, som det kunde være lige saa klogt at afrunde opad. Jeg vilde her være i nogen Overensstemmelse med tidligere Tidens Opfattelse af saadanne Spørgsmaal, men jeg mener, at det ærede Medlem for Æbeltoft er kommet noget bort fra denne tidligere Opfattelse ved det, han fremsatte forleden Dag, og som findes i Tidenden Sp. 1339, hvor han fører et Forsvar for, at alle Nedsættelser skulle nok vise sig at komme Forbrugerne til gode paa Grund af den Konkurrence, der findes. Denne Udtalelse afviger ikke alene fra, hvad der fra en anden Side blev gjort gældende efter et Toldudvalgs Udtalelse i 1891, hvor det siges, at de smaa Nedsættelser komme ikke Forbrugerne til gode. Men det vil ogsaa lidet stemme med Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem under Toldkommissionens Forhandlinger, jeg nævner Side 17 og Side 512 i disse Forhandlinger. Jeg kan ikke se rettere, end at alle saadanne Smaanedsættelser kun komme Mellemlandlerne til gode og ikke komme ud til Forbrugerne, og skulde der ved Hjælp af at hæve disse Smaanedsættelser igen kunne naas Kompensation for den Nedsættelse af Frugtolden, hvorom Talen er, ere vi ude over den Vanskelighed.

Af andre Spørgsmaal, der kunne være Genstand for Omtale, vil jeg ogsaa nævne Osten. Jeg fastholder fremdeles, at det var Toldkommissionens Opfattelse i sin Tid, da man tog Stilling til denne Sag, at naar man beholdt 10 Øre i Told paa Ost, var dette en Luksustold — jeg kommer senere i Almindelighed til at tale om Luksustold. Der var et af Medlemmerne i Toldkommissionen, nemlig Berthelsen, Skalborg, der sagde, at da han var vis paa, at Industrien ved en større Forhøjelse af den bestaaende Ostetold vilde sige, at den var givet til Beskyttelse for Landbruget, vilde han ikke gaa højere

end til 10 Øre. Nu er det efter min Mening en af de Fejl, der ere begaaede under den Agitation, der er ført, at man har villet argumentere med Ostetolden som en Beskyttelse for Landbruget. Man har ikke gavnet den Sag, man har agiteret for; det allermindste ved at benytte dette Agitationsobjekt. Man har taget fejl ved at benytte det, og naar man fra forskellige Sider her har villet opgive denne Told, og Finansministeren endogsaa har erklæret sig villig dertil under visse Forudsættninger og ment, at saa skulde man tage Humlen med, siger jeg i denne Forbindelse: Hvorfor saa ikke tage Cikorie-rødder med og ogsaa gaa videre og tage Sukkeret med? Jeg mener imidlertid, at det vilde være helt forkasteligt at gaa den Vej, de Par Hundrede Tusinde, som vi faa ved Ostetolden, faa vi ved Indførselen af den Ost, som Feinschmeckere her i Landet fortære ved offentlige Lejligheder, paa Restaurationer osv., og om der hviler en Toldbyrde derpaa, behøve vi ikke at føle os generede af. Humledyrkningen har sine specielle Vilkaar i en særlig Del af Landet, det samme gælder Cikorie-rødder og Sukker, hvilket sidste er et andet større Spørgsmaal, som jeg kommer til senere. Men jeg tror, det er at drive Teorierne for vidt, naar man stiller saadanne Krav.

Jeg skal vel vogte mig for at fremsætte noget som helst Forslag om Mel-told eller Beskyttelsestold for Landbruget, thi det ere Tiderne ikke til, og naar vi ikke have det nu, tror jeg heller ikke, vi for Tiden gøre klogt i at tænke derpaa. Maa jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om han ikke vil sørge for at faa oplyst os om, hvordan det hænger sammen med de Udførselspræmier og Begunstigelser af denne Art, som f. Eks. Tyskland og Amerika tillade sig overfor deres Mel, Gryn og anden Eksport af den Art. Jeg tror, det er heldigt at undersøge, hvorledes andre Lande stille sig, for at vi dog kunne vide, hvorledes vort Land er stillet overfor en Protektion som den, jeg her har nævnt.

Petroleum vil jeg ogsaa nævne særskilt. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at den højtærede Finansminister har kvitteret Toldafgiften til Bunds af dette Objekt. Men naar jeg ogsaa her kunde være tilbøjelig til at gøre et Spørgsmaal til Ministeren, er det for at blive klar over, i hvilken Udstrækning Indførselen af Petroleum har antaget Monopo-